Manel estarà presentant a Pròxims 2013 el seu esperadíssim tercer disc.

Baix Empordà | 16-04-2013 | 12:50

En el marc del castell de Calonge i amb la companyia del Festival Interludi, tindrà lloc el proper 10 d'agost Pròxims Calonge. Pròxims, que ja havia anunciat la seva edició al Poble Espanyol de Barcelona el 18 de juliol - amb Manel, Dorian, Bremen, Mine! i the Free Fall Band com a protagonistes- anuncia el cartell de la seva versió a Calonge.

Entre els artistes que es pujaran als dos escenaris del Festival destaquen Manel que, després de dos discos ja clàssics del pop fet a casa nostra, han tornat a l'actualitat amb "Atletes, baixin de l'escenari" que precisament avui es posa a la venda. Juntament amb els Manel, també actuaran a Pròxims Calonge, El Petit de Cal Eril, Extraperlo, Maria Rodés, Ramón Rodríguez i Martí Sales, Inspira i Berlinist.

El quartet barceloní Extraperlo presentaran a Calonge el seu més que notable disc "Delirio Específico", com també faràn El Petit de Cal Eril i Inspira amb ?la figura del buit? i "Amunt" respectivament, mentre que el secret a veus en que s'ha convertit Berlinist portarà en directe "Landscapes" el seu primer EP.

Menció a part per Maria Rodés, Ramón Rodríguez (The New Raemon) i Martí Sales (Els Surfin? Sirles), un autèntic dream team del bon gust que s'han ajuntat per a crear "Convergencia i Unió" un projecte únic amb un single de presentació "Neus" que demostra que a vegades l'unió de les parts es fins i tot millor que la suma de cada una.

Les entrades per Pròxims Calonge es posaran a la venda a través d'Atrapalo.com a partir de demà, dia 17 d'abril a les 12h amb una oferta limitada de llançament a 15 euros i amb pujades de preu de 5? a mesura que es vagin venen les entrades fins a arribar a un preu final de 45? .

Manel

Manel estarà presentant a Pròxims 2013 el seu esperadíssim tercer disc. Noranta concerts, dues nadales i un disc d?or després, ?Els millors professors europeus (Discmedi, 2008)?, Manel continuen fent història. A més de romandre dues setmanes consecutives al número 1 de la Lista Oficial de Ventas espanyola, el seu segon àlbum, 10 milles per veure una bona armadura

(Warner-Discmedi, 2011), ha aconseguit quelcom molt més important: demostrar que la seva carrera, aquella que ja els ha portat a girar al Regne Unit i actuar a festivals com The Great Escape (Brighton), BAFIM (Buenos Aires) o Womad (Las Palmas), no ha fet més que començar. Per molt marejants que siguin les xifres, Guillem Gisbert (veu, guitarra i ukelele), Roger Padilla (guitarra), Martí Maymó (clarinet i baix) i Arnau Vallvé (bateria), segueixen a la seva, component aquell tipus de cançons on a qualsevol li agradaria viure-hi, i defensant-les sobre l?escenari amb una serenor, una solvència i un encant a prova de descreguts. Més enllà de fronteres idiomàtiques, conjuntures socio-polítiques i disquisicions estètiques, el quartet barceloní és, senzillament, el que els aficionats al pop estaven esperant.

El Petit de Cal Eril

El Petit de Cal Eril emprèn la seva peculiar odissea. S?enfonsa al mar com un plom, aprèn a respirar sota aigua, esdevé objecte d?investigació científica, s?envola a l?espai i, en veure perillar la pròpia integritat, es transforma en plàcton i flota invisible per tot arreu. El Petit de Cal Eril es reinventa a cada disc, defugint tot camí previsible i, amb cara de no haver trencat mai un plat, el que va trencant són motlles. Després de la nostàlgia i l?angoixa de ?Vol i dol?, surt el sol. Ell segurament no ho admetria però se?l veu optimista i content. Se?l veu lliure. ?Ningú ens treurà mai les ganes de riure?, canta. Amb tanta alegria, les cançons han aflorat una darrera l?altra... Una, dues, tres... I així fins a 17, les 17 joies que formen aquest doble vinil que es diu ?La figura del buit?. O del 8. Fins a l?infinit i més enllà!

Per més que es transformi i es reinventi, per més que jugui a la puta i a la Ramoneta, per més que tiri pilotes fora... Quan El Petit de Cal Eril es posa a cantar és incapaç de no fer-te feliç.

Extraperlo

Tres anys després del seu sorprenent i prometedor debut, Desayuno Continental (Mushroom Pillow, 2009) el quartet edita el seu segon disc, Delirio Específico (Canadà 2012), sota la producció de Pablo Díaz-Reixa, més conegut com El Guincho, a qui Aleix i Borja acompanyen amb freqüència en directe. Delirio Específico, que es va publicar l'octubre passat, és una col·lecció esplèndida de cançons pop on es respiren atmosferes càlides, arranjaments estimulants i melodies que deixen empremta. Un altre pas més que està convertint Extraperlo en un dels referents del panorama independent nacional. El single "Ardiente Figura" va camí de ser una de les millors cançons de l'any, de la mà d'un vídeo absurd, surrealista i característic també realitzat des de la productora Canadà.

Maria Rodés, Ramón Rodríguez i Martí Sales

Ramón Rodríguez-aka The New Raemon-, Maria Rodes i Martí Sales, tres cantants amb projectes artístics ben diferenciats es reuneixen per fer cançons conjuntament. Aquest "Convergència i Unió" és fruit de les ganes de provar coses noves, de deixar de banda per una estona la pròpia carrera musical i contaminar d'altres mons i maneres de fer. Als tres cantants hem de afegir el toc del mestre Marc Clos, a les percussions, una cançó amb la veu de Clara Vinyals i l'ingredient que acaba de lligar la maionesa: Paco Loco, productor, multi-instrumentista i extraordinari explicador acudits.

El resultat, aquest calaix de sastre entre anàrquic i líric de textos i veus, és pertorbador i plaent alhora, amb fosques taxidèrmies emocionals, càntics d'amor a la sire-na abismatica, fragments cantats de la Bíblia a ritme de jungla i sexe epifànic a la cabina d'un sex-shop. Atrapa a poc a poc,

com un verí dolç rebaixat amb algun tipus de narcòtic: les cançons fan alhora, de mosca, de aranya i de teranyina irisada, trampa única i sorprenent per quedar atrapat de tant en tant, quan ja no siguis capaç d'enfrontar al següent telenotícies.

Inspira

Inspira neix al 2004, fruit d'un seguit d'improvitzacions entre l'Alex Martinez (bateria) i Jordi Lanuza (compositor, cantant i guitarrista). Més tard es suma al projecte Dario Vuelta (baix) i acaben donant forma a les cançons que presenten al 2008, de la mà de Cydonia Records, discogràfica de Ramón Rodriguez (The New Raemon), el primer disc Cova Placenta. Els dos últims amplien la banda i passen a ser cinc músics d'alt de l'escenari.

Després de l?edició de Cova Placenta (Cydonia Records 2008) i d?Escapistes (Amniòtic Records 2010), Inspira tornen amb una proposta optimista, lluminosa, crítico-social per moments i amb molta força. Amunt! (Amniòtic Records 2013) és un disc on la banda pren una importància vital i aconssegueix enmarcar les 12 cançons d?una manera viva i dinàmica, tan en el disc, com en el directe. La banda ha estat rodant l?anterior disc per tota Catalunya obtenint molt bones crítiques a diferents sales i festivals.

Berlinist

Les llavors de Berlinist ja existien. Però va ser al gener de 2011 quan van començar a prendre forma i es van convertir en una banda. El punt creatiu i quarter general es va situar a Barcelona inicialment com a trio. Marc Alba (piano, teclats i veu), Luigi Gervasi (harmònium, teclats, cors) i Gemma Gamarra (veu, autoharp i marxophone) van començar a treballar algunes peces. A aquest nucli han anat arribant Caterina Martí (violí), Silvia Hernández (violí i violoncel), Joan Piqué (baix) i Alfredo Bella (bateria).

La música de Berlinist es basa en les emocions i en comunicar aquestes mitjançant instruments naturals i veritables que impregnin l'oient. Estan contínuament buscant els instruments adequats per completar la seva so. "Landscapes" és el seu primer EP, publicat a principis de 2013. Anteriorment, la revista Mondosonoro els va situar en el número 1 com a millor demo 2012.